

Садржај:

Увод.....	стр. 3
Законски наследници.....	стр. 5
Нужни наследници.....	стр.6
Тестамент – појам.....	стр. 7
Правна природа тестамент.....	стр. 8
Услови за састављање тестамент.....	стр. 9
Садржина тестамент.....	стр. 10
Форме тестамент.....	стр. 11
Закључак.....	стр. 17
Literatura.....	str.18

1. Увод

Наслеђивање је пренос духовних и материјалних особина и вредности са предака на потомке, временска веза међузависности свих генерација, ланац континуитета.

Наслеђивање отуда не представља само правни појам. Напротив, јавља се и у многим другим наукама и природним и друштвеним (нпр. у биологији, генетици, психологији, социологији, историји и др.).

У савременим правима наслеђивање има имовински карактер и најчешће се означава као прелазак имовине умрлог лица на друга лица. Лице које је умрло и чија имовина прелази на друга лица назива се оставилац, а лица на која у тренутку смрти прелази оставиочева имовина називају се наследници. Имовина која прелази са оставиоца на његове наследнике назива се заоставштином.

Да би дошло до наслеђивања, потребно је да се остваре следеће четири претпоставке:

- 1) смрт оставиоца;
- 2) постојање заоставштине;
- 3) постојање наследника и
- 4) постојање основа позивања на наслеђе.

Закон о наслеђивању Републике Србије одређује да оставиоца као законски наследници наслеђују следећа лица: оставиочеви потомци, усвојеници и њихови потомци, супружник, родитељи, усвојиоци, браћа и сестре и њихови потомци, деде и бабе и њихови потомци, и остали преци. Законски наследници распоређени су у наследне редове по правилима парентеларног система. У Србији је број наследних редова теоријски неограничен, с тим да је после трећег наследног реда (од четвртог па надаље) искључена примена права представљања, тако да се на наслеђе могу позивати само родоначелници тих наследних редова. Наслеђује се по наследним редовима и то тако да наследници ближег наследног реда искључују из наслеђа наследнике даљег наследног реда. Република Србија је последњи законски наследник.

Право представљања - иус репрезентатионис, посебно је наследно правило које омогућава потомцима оставиочевог сродника који је у конкретном случају неће (дао је негативну наследничку изјаву) или не може да буде наследник (не доживи тренутак делације, недостојан је, неспособан, искључен или лишен права на нужни део), да ступе на његово место добијајући онај део који би добио њихов предак да је постао наследник (нпр. после оставиоца остали су његов син и два унука од раније преминулог сина: син на име законског наследног дела добија 1/2 заоставштине, а унуци ступају на место свог оца и заједно добијају оно што би он добио да је нацивео оставиоца, што износи свакоме по 1/4 заоставштине).

Право прираштаја - иус аццресценди јесте наследноправна установа која се примењује када у конкретном случају из неког разлога није могућа примена права представљања, тако да наследни

део једног сродника постаје "слободан" и прираста наследном делу наследника истог наследног реда.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com